

Едуард Симеонов Костанян
2-ри курс Технически Университет гр. Пловдив

Различията правят личността индивидуална и уникална!

Хубаво ли е да си различен? На този въпрос могат да се дадат множество и най-различни отговори. Но да си различен от другите си има, както своите добри, така и своите лоши страни.

Всеки човек трябва да се стреми да бъде добър с околните, да уважава различията в другия човек и да се опита да го разбере. Само така, чрез толерантност между хората, различията няма да се смятат за негативизъм.

Кяшив Шемси Казак
Доброволец на Сдружение Младежки Клуб „Рома – Столипиново”

„ДА НЕ СЕ БОИМ ОТ РАЗЛИЧИЯТА – ОБЩУВАНЕ И ТОЛЕРАНТНОСТ”

Толерантността и общуването между хората, независимо дали те си приличат или не, трябва да вървят ръка за ръка. Общуването всъщност е поддържането на някаква връзка, разговор, допир до личността и същността на другия. Толерантността идва в следствие от това общуване между хората. Тя е тази готовност и способност на човека да зачита и уважава другите мнения, възгледи, начини на мислене и преценки различни от неговото. Толерантността и общуването са по-разпространени сред по-образованите хора, защото образованието е упражнение в намиране на различия. Образованият човек умее да общува и да бъде толерантен спрямо другите, ценейки различното в тях.

Ангел Илиев Асенов
9-ти „В” клас „ Гоце Делчев”

Различията между хората са толкова много по отношение на националност, религия, социална принадлежност, раса-цвет... Въпросът тук е защо се боим от тези различия. Оглеждайки се в този свят на бедност, немотия и страх да излезеш навън за да не те ограбят, пребият или даже да те гръмнат на следващата пряка, тогава тези различия са най-малкото което може да ни притеснява. В доброто старо време...Човек за човека е бил брат, а не враг, само защото е различен.

Наско Динков Ангелов
11-ти клас ПГД "Христо Ботев"

Моят свят, това е реалният свят, в който живея и който градя заедно с всички останали хора. И как ще изглежда той зависи изцяло от човешките взаимоотношения. Ако дори един на сто души се замислят, че можем да бъдем поне малко по - толерантни, светът в който живеем би бил много, повтарям много по – добър. Ние сме такива – различни. Така сме устроени от нашия създател, но не сме осъзнали все още, че това не е наказание, а дар, подарък, който ни помага да се развиваме в отделни посоки и взаимно да си помагаме. Ако ние не се грижим един

за друг, ако ние не сме обединени, тогава кой ще стори това вместо нас? Отговорът е прост – никой.

Николай Рангелов Атанасов
ПГ по Дървообработване „Христо Ботев”

„Да бъдем (по-)толерантни – към себе си и към околните”

Не са ли именно възрастните тези, които трябва да намерят пътя към по-малките, към тези, които утре ще изграждат това общество и ценностите, които ще определят битието... Нали, именно, възрастните са определили нуждата от такъв един ден, ден на толерантност, и са формулирали даже Декларация за принципите на толерантността, написвайки черно на бяло какво е това толерантност.

...Бъдете толерантни към себе си като НЕ ПОЗВОЛИТЕ на пошлостта да влезе в живота ви. Оставете една врата заключена - тази, зад която се крият и напират да излязат арогантността, вулгарността, пренебрежението и голите предразсъдъци. Хвърлете ключа за нея в дълбоките води на морето наречено УВАЖЕНИЕ, или на океана носещ името ТОЛЕРАНТНОСТ.

Рашко Чирков
9-ти „В” ПГТ „Гоце Делчев”

„Бъди различен! Бъди уникален! Бъди себе си!” - Тези мисли звучат като девиз на много мои приятели, на почти всички млади хора. Това означава, че никой не иска да се сравнява с другия и времето на еднакво добрите и послушни е отминало.

Светослав Филипов Алексиев
ПГТ „Христо Ботев”, 9-ти „Б” клас

Необходимо ли е да се самоунищожаваме, посредством някакви различия и предразсъдъци? А толкова малко ни трябва за да живеем в сговор! Просто да бъдем добри! Да бъдем толерантни! Да общуваме! Да проявяваме разбиране и човечност към другите! Да не се боим от различията! Да имаме волята да правим компромиси! Да предаваме доброто нататък!

Георги Андонов
ОУ „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР І”, гр. Пловдив

"Нови Приятели"

Миналата година за първия учебен ден, когато влязох в класната стая, забелязах, че имаме нови ученици. Това бяха две момчета. Те стояха отделно от другите деца.

С течение на времето, момчето се приобщава към останалите, но момичето все още се срамуваше.

До тогава аз не харесвах ромите. Бях негативно настроен към тях. Но това момче постоянно ме изненадваше със своя различен характер и особено с уменията си по футбол. Постепенно игра след игра ние станахме много добри приятели. Във всеки футболен мач играехме в един отбор и се разбирахме чудесно.

И момчето и момичето бяха много възпитани. Държаха се мило и любезно с всички. Момичето също намери свои приятелки в класа. Станахме единни и се подкрепяхме.

Сега моето отношение към ромите е различно. Уважавам техните култури и обичаи.

Томи Кузманов

ОУ „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР І”, гр. Пловдив

„Това сме ние”

Няма значение какъв си, независимо от коя раса сме. Важно е какъв човек си. Аз познавам роми, които са много добри хора, но има и лоши. И българите са така. С приятелите ми си помагаме, независимо какви сме по народност или по цвят на кожата. Без никакво значение е. Важно е да приемаме човека. Ние сме хора и всички имаме право да живеем пълноценно, без да сме обиждани и дискриминирани от останалите, без да ни изолират. Всеки народ си има свои обичаи, ценности и празници.

Например Български празник е Гергьовден. Тогава се коли агне. Подобно го има и при ромите. За ромите не е задължително да са мюсюлмани. Аз познавам и християни. Това се отнася също и за нас (българите). Аз съм твърдо ДА за преодоляване на етническите етноси. Живеем заедно, нека го покажем.

НЕЛИ ЧЕРВЕНАКОВА

ОУ „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР І”, 6-г клас, гр. Пловдив

„Това сме ние”

Днес всички ние живеем в свободна държава. Имаме равни права и спазваме еднакви закони, без значение каква вяра изповядваме, какъв език говорим и какви сме. Всички сме равни, но въпреки това между нас има много конфликт, които водят до разногласия. Мисля, че не трябва да е така, не трябва да има конфликти, защото няма значение какъв си.

Ние сме хора, които живеят в малка, но хубава страна – България. Страна със славно минало и древна история. Имаме велико минало, но такова ли е ли нашето настояще и бъдеще? В стремежа си да имаме всичко понякога губим най-ценното - човечността. В стремежа си да бъдем свободни рушим всичко по пътя си. Но не е ли важно човек да оставя дирята на доброто след себе си. Това сме ние – хора с различни вярвания, цели, надежди, копнежи. Това, което ни обединява е, че всички имаме сърца, че всички сме хора. Ние сме и щастливи и нещастни, и весели и тъжни, и вярващи и невярващи.

„Една човешка длан.” Това сме ние.